

1885-02-27

ἡμεῖς ἔχουμεν ἄρτι ἄρτι 1 3 3/4 - ἄρτι 5 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10123>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Mr Fairfueia

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΖΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Α.

ΑΡΙΘ. 52

Συνδρομή υποχρεωτική ετησία προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Εν τῷ ἑξωτερικῷ Σελ. 12.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν
Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ, Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΥ εἰς Λιμῶσολί.
Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πρᾶττε ἔργα τῶν ὀπίων ἢ δημοσίευαις σοὶ προξενεὶ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἄργα θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

27, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1885.

ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

(συνέχεια)

Ἀπεφασίσθη λοιπὸν νὰ ἐκλεγῶσι τὰ πρόσωπα τῆς κωμωδίας: 9 Χριστιανοί, 3 Τούρκοι καὶ 6 Ἄγγλοι· καὶ κατὰ 3 Τούρκοι εἰς 9 Χριστιανούς ἦτο πᾶνω κᾶτω ἀνάλογια, ἀλλὰ οἱ 6 Ἄγγλοι; ἐδῶ ἴσα ἴσα ἦτον ἡ σ τ ρ α β ἄ ρ α τὴν ὁποίαν δὲν ἄ μ π λ ε ψ ε ν ὁ τόπος ἀπὸ τότε.

Τέλος πάντων συνήλθον τὰ πρόσωπα ὅλα καὶ ἠρώτησαν—ποῖον εἶνε τὸ ἔργον μας; δυνάμεθα νὰ ἀφαιρέσωμεν ἢ νὰ ὀλιγοστεύσωμεν φόρους; νὰ ἐλαττώσωμεν μισθοὺς; καὶ ἔξοδα μεγάλα; νὰ μεταβάλωμεν διοικήσιν;—ὄχι δὲ! ἀνέβητε πολὺ ὑψηλὰ καὶ θὰ κρεμήσῃτε τὸ σκεῖν εἶνε ἀρκετὰ τεντωμένον· ἐδῶ ἐδῶ κάτω θὰ χορεύσῃτε νὰ ἀφαιρέσῃτε ἢ νὰ ὀλιγοστεύσῃτε φόρους δὲν ἔχετε δικίωμα· νὰ ἐλαττώσῃτε μισθοὺς ἢ ἔξοδα δὲν δύνασθε νὰ μεταβάλῃτε τρόπον διοικήσεως; δὲν εἶν' ἔργον δικόν σας;—καὶ λοιπὸν ποῖος ὁ σκοπὸς τοῦ Βουλευτηρίου;—Ἄ! προσπαθήτε νὰ μοῦ γελᾶσῃτε νὰ σᾶ; πῶς εἶνε ὁ σκοπὸς ποὺ συστήνεται τὸ Βουλευτήριον εἶνε γὰρ νὰ βῆ τ' ὄνομα τῆς Ἀγγλίας; εἶνε ἔδωκε Βουλὴν καὶ τῆς Κύπρου εἶνε ἔδωκε Βουλὴν καὶ τὸ δίδόν σας; εἶνε εἶσθε ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ καὶ ἐμοῦ εἶνε εἶμαι ὁ Βασιλεὺς

σας, ἀλλὰ δὲν μοῦ γελᾶτε—καὶ τί θὰ κάμνωμεν λοιπὸν;—θὰ κάμνωμεν ἔς τὰ φέματα ὅ,τι κάμνουν τὰ ἀληθῆ Βουλευτήρια καὶ προσέξτε καλὰ ἕκαστος τὸ μέρος τοῦ διὰ νὰ ἐπιτυχῶν ἢ πράσσοι;—Μὰ καλὰ πρέπει νὰ ὑπάρῃ μίαι αἰτία διὰ νὰ δίδωμεν μίαν τέτοιον σειρὰν πράσσεων· πρέπει νὰ ὑπάρχουν δράματα.—Ἀπὸ δράματα μὴ ἔχετε ἔνοιαν καὶ ἀπὸ κωμωδίας; θὰ σᾶς παρουσιάζονται τέτοια καθεὶς φορὰ νὰ κεριστῆντε, ὁποῦ ὅλ' οἱ ἄλλοι νὰ γελῶσι καὶ σᾶς νὰ κλαίῃτε· μὴ φοβήσθε ἐμπρὸς λοιπὸν. Ζήτω ἡ ἐκείνος ποὺ πρωτοεξεύρεν αὐτὴν τὴν διασκεδάσιν!

Καὶ ἤρχισαν λοιπὸν αἱ πράσσεις, καὶ ἰδοὺ τρίτην τειρὰν πράσσεων, καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐλέγξωμεν κανένα ὅ,τι δὲν ἔπαιξε καλῶς τὸ πρόσωπόν του. Οἱ τύποι ὅλοι εἶνε Βασιλικοί. Ἄ ὄγοι δίδονται εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν πράσσεων, λόγοι καθαρίζονται καὶ λόγοι μαγειρεύονται κατὰ τὴν διάρκειαν, καὶ ἐπὶ τέλους ἄγε μοι παρακωνώνονται ἀνεμοὶ οἱ ὅποιοι ἄλλων μὲν φουσκώνουν τὰς κεφαλὰς, ἄλλων τὰ βιλάντια καὶ ἄλλων τὴν στομάχον, ἀλλ' οἱ τελευταῖοι οὗτοι εἶνε οἱ περισσότεροι. Ὅλοι λοιπὸν παλῶν ἐξαιρέτα τὸ μέρος των, καὶ οἱ δικοὶ μας δὲν πᾶν παρκατῶ, ἀλλὰ τί νὰ σοῦ κάμουν; ὁ γῶρος ἐντὸς τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ χορεύουν εἶνε τόσον μι-

κρὸς ὅπου εὐδὲ τὸν γῶρον των δὲν δύναται νὰ κάμουν· καὶ ἐν τούτοις ἄς εἶν' καλὰ οἱ ἄνθρωποι, ἐξακολουθῶν ἀκαμάτως χορεύοντες.

Ὅσον παράδοξος τὸσον ἀληθῆς ἢ εἰκῶν αὕτη τοῦ Βουλευτηρίου τῆς Κύπρου. Σκοπὸς ἦτο καὶ εἶνε νὰ κατετρινωμένωται οἱ Κύπριοι καὶ αἱ ἀπαιτήσεις των ἴποτε περισσότερον. Σκοπὸς εἶνε νὰ μας γλυκαίνουν μὲ τὴν κατάστασιν τῆς νήσου εἶνε ἐν γένει ἀθηρὰ διὰ νὰ ἐλαττώσωσιν ὀλίγον τὰς δεινάς ἐντυπώσεις τῆς ἀπελπιστικῆς πραγματικότητος.

«Εἶνε ἀθηρὰ ἢ κατάστασις τῆς Κύπρου», ἀλλ' ἐὰν λάβῃτε τὴν καλωσύνην ἔξογιώτατε, νὰ παραμερίσῃτε ὀλίγον τὰ ὄρατα ἐκεῖνα ἀντὶ τὰ ὁποῖα βλέπετε, θὰ ἴδῃτε ὑποκάτω ἑτοίμον ν' ἀναφῶν τὸν ὄρατον καρπὸν τὸν ὁποῖον καλοῦσι γ ρ ε ω κ ο π ἱ α ν· καὶ ὄρατος μὲν ὁ καρπὸς εὖτος, διότι «παρεμπερὶς τοῖς λόρδοις ποιήσῃ τοὺς γευσμένους, ἀλλ' ὑμῖν τοῖς ἀρχουσιν ἀκανθαὶ καὶ τρίβολοι μενεσθῶσι ὡς παράδεισος, ὄφεις δὲ καὶ ἐχίδναι ἀντάξιον ὑπήκου». Τοιαύτη τις ἀπάντησις ἔπρεπε νὰ δοθῇ καὶ ὄχι ὡς ἡ ἔσθ υ μ α σ μ ἔ ν η ἐκεῖνη ἢ διὰ πολλῶν καὶ πολυπλόκων λόγων τὰς λέξεις ἀσυνωροῦμεν πληρέστατα ἀντιπροσωπεύουσα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ.

Τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα συνεζήτει τὸ τῆς Κυβερνήσεως νομοσχέδιον περὶ Δημοτικῶν Συμβουλίων. Πολλὰ τροποποιήσεις προτάθησαν ἐπὶ διαφόρων ἄρθρων ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Κιτίου καὶ τοῦ ἐντίμου κ. Μαλγκίδου, ἀλλ' ἄπικσι ἀπερρίφθησαν, διότι τινὰ τῶν αἰρετῶν μελῶν ἀπιστίαζον, ὁ δὲ κ. Δ. Πιερίδης εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς τροποποιήσεις συνεψήφισε μετὰ τῆς Κυβερνήσεως· οὕτω λοιπὸν ἐπήρχετο ἰσοψηφία καὶ ὁ Πρόεδρος ἐδίδοε τὴν νικῶσαν αὐτοῦ ψήφον κατὰ τῶν τροποποιήσεων. Ἐμενον εἰσέτι ἄρθρα τινὰ ἀτινα συζητηθήσονται τὴν ἐβδομάδα ταύτην· ἀλλ' ἐνόσω τινὰ τῶν αἰρετῶν μελῶν ἐξακολουθεῖσιν ἀπουσιαζόντες, ἐνόσω ὁ κ. Δ. Πιερίδης θεωρεῖ ἑαυτὸν ὡς κυβερνητικὸν καὶ οὐχὶ ὡς αἰρετὸν μέλος, ἐνόσω τὰ ἀτομικὰ πάθη δὲν πνίγονται ἀπέναντι τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου, ἀπαντα τὰ ἄρθρα θὰ ψηφισθῶσιν ὅπως τὰ θέλη ἡ Κυβέρνησις, οὐδὲν δὲ Δημαρχεῖον θὰ δύναται νὰ διατηρηθῇ διὰ τοῦ νόμου τούτου. Εἰς ἐν καὶ μόνον ἐπικρατεῖ πλήρης ὁμοφωνία· τοῦτο δὲ εἶνε ἕταν προτεινῆται ἡ ἀναβολή· ἀπαντες τότε ἐγείρονται καὶ λησμονοῦντες κατὰ τὴν περίστασιν αὐτὴν τὰ ἀτομικὰ τῶν πάθη, ἐν σώματι ὑποστηρίζουσι τὴν ἀναβολήν. — Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐδόθη ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ἐπιρώτησιν τοῦ κυρ. Ζήνωνος περὶ τοῦ τελουμένου φόρου εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἀπαντα τὰ κυβερνητικὰ μέλη συνεφώνησαν εἰς τοῦτο, ὁ δὲ Πρόεδρος διεβεβίασε τὸ Συμβούλιον ὅτι θὰ διαβιβάσῃ τὴν εὐχὴν ταύτην εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς Ἀνάσεως μετὰ συστάσεων, καὶ ὅτι ἐλπίζει νὰ ἐξεύρη αὐτὴ τὰ μέσα πρὸς ἀνακούφισιν τῆς νύσου ἀπὸ τοῦ ἀφρορητοῦ φόρου. — Συζητουμένου τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τοῦ προϋπολογισμοῦ ὁ Ἀρμοστής ἠπέλησε τὸ Συμβούλιον ὅτι ἐὰν ἐμμείνωσιν εἰς τὰς γενομένας ἐλαττώσεις τῶν μισθοδοσιῶν τῶν ὑπαλλήλων θ' ἀναγκασθῇ νὰ ἀναβάλῃ τὸ Συμβούλιον. Τὰς ἀπειλάς ταύτας ἔγερθεῖς ἀντέκρουσεν εὐτόλμως ὁ Ἅγιος Κιτίου ἐπὶ ὄνωρον ἀγορεύσας, ὅστις ἠνάγκασε τὸν Ἀρμοστήν ἐν τῇ β' αὐτοῦ ἀγορεύσει νὰ καταπραῖνῃ τὸν θυμὸν του· προσέθηκε μάλιστα ὁ κ. Πρόεδρος ὅτι ἐλπίζει νὰ τύχωσιν αἱ ἐλαττώσεις αὐταὶ εὐμενῶν κρίσεων ὑπὸ τῆς Α. Μεγαλειό-

τητος. Ἡ ἐπιψήφισις λοιπὸν ἀνεβλήθη καὶ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἔλαβε χώραν ἥτις εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀπέληξεν εἰμὴ εἰς τὴν ἀπόρριψιν ὅλων τῶν ἐλαττώσεων τὰς ὁποίας ἔλαμεν ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ ἐν μῆνα ἐργασθῆσαι. Τοῦτο δὲ διότι ὁ μὲν Μεχμεταλῆς καίτοι ὑπέγραψε τὰς ἐλαττώσεις ἐν τῇ ἐπιτροπῇ οὐχ ἤττον ὄμως ἐν Συμβουλίῳ ἐψήφισε μετὰ τῆς Κυβερνήσεως· ὁ δ' ἕτερος Βουλευτὴς Δ. Πιερίδης ὅστις ἐπέδωκε τὴν Β. υλευταίς ἔγγραφον ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ὑποστηρίξῃ τὰς ἐλαττώσεις ταύτας συνεψήφισε καὶ οὗτος παρὰ τὴν ἔγγραφον ὑπόσχεσιν του μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ οὕτω ἐπῆλθε καὶ πάλιν ἰσοψηφία καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ Πρόεδρος ἔδωκε τὴν νικῶσαν ψήφον του κατὰ τῶν ἐλαττώσεων. Ἡ διαγωγή αὐτῆ τοῦ κ. Δ. Πιερίδου, τοῦ νὰ ἀκυρώσῃ δηλ. τὴν ἔγγραφον ὑπόσχεσιν του οὐδὲν ὄμως μᾶς ἐκπλήττει ἄτε γνωρίζοντες ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ἐν «how are you» ἐλαγίστου τινός Ἀγγλοῦ πρὸς αὐτὸν δύναται νὰ συνεπάγῃ πολλῶν τοιούτων ἐγγράφων ὑπόσχεσεων ἀλύρωσιν· λυπούμεθα ὄμως ὅτι τὸ διαμέρισμα Λεμησοῦ—Πάφου ἐξελέξατο ἀντιπρόσωπόν του κυβερνητικόν.—Ἡδὴ συζητεῖται τὸ περὶ ὁδοῦ Λεμησοῦ νομοσχέδιον· ἀλλ' ἀφοῦ ἀπαξ τὸ σπουδαιότατον ζήτημα τῆς Βουλῆς, ὁ προϋπολογισμὸς, ἀπερρίφθη ἕνεκεν μιᾶς ἰδιοτροπίας, προτιμότερον εἶνε ἀπαντες νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰς ἐστίας των, διότι ἀρκούντως ἤδη εἰργάσθησαν διὰ τοῦς ἐκλογεῖς των.

Π Ο Λ Ι Τ Ι Κ Α .

Ὁ οὐρανὸς τῶν πολιτικῶν εἶνε φορτωμένος νέφη, τὰ ὁποία ὅλα τρέχουν ἀπὸ τὸν Βορρὸν εἰς τὸν Νότον, διότι ἐκεῖνος μόνος ἐνεργεῖ φέτος, ὁ δὲ Νότος πάσχει. Τὰ νέφη αὐτὰ ἐὰν συγχροσθῶσι, θὰ γενήσωσιν ἀστραπὴν ἢ ὁποία θὰ φωτίσῃ ὅλον τὸν κόσμον, καὶ θὰ ρίψωσι κεραυνούς οἱ ὅποιοι θὰ καύσωσι πολλοὺς ἀνθρώπους. Ἡ Εὐρώπη σύμπασα ἐξανέστη ἐναντίον τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίας. Ἐλαβεν ἀναχέρας ὡς ἱερὸν φετφάν ἐν τούρκικόν ἄχρηστον καὶ ἀνεφάρμοστον μέχρι τοῦδε νόμον «κτῆμα ὅπερ δὲν ἤθελεν καλλιεργηθῆναι εἰς διάστημα τριῶν ἐτῶν, δημεύεται» νόμον τὸν ὅστιον ἐσφουρηλατήσεν ἡ Τουρκία, καὶ ζῶει τώρα με αὐτὸν τὰς σάρκας ἡμῶν τῶν Κυπρίων ἢ Ἀγγλίας διὰ νὰ μᾶς κἀμῃ ὅσπερ γυμνὴ, ἔλαβε, λέγομεν, ἡ Εὐρώπη τὸν νόμον τοῦτον καὶ τὸν ἐφαρμόζει τώρα ἐπὶ τῆς Τουρκίας. «Τὴν Ἀλγερί-

αν δὲν τὴν ἐκαλλιεργήσας ἀπὸ τόσα ἔτη κ' ἐμπρός—εἶπεν ἄλλοτε εἰς τὴν Τουρκίαν—ἀρα δημεύεται» καὶ τὴν ἀγοράζει ἡ Γαλλία χωρὶς χρήματα. «Τὸν Κόγκον δὲν τὸν ἐκαθάρισας καὶ δημεύεται» καὶ τὸν ἀρπάζει ἡ Γερμανία. «Τὸν Νεῖλον τὸν ἀφῆκες κ' ἐγέμισεν ἀπὸ βατράχους» καὶ τὸν ἀρπάζει καὶ κταγίνεται νὰ βγάλῃ τὰ βορδα κονδύματα ἡ Ἀγγλία. «Τὴν Μασσουάχ τὴν ἀφῆκες κ' ἐμάζωσεν» καὶ τὴν ἀρπάζει ἡ Ἰταλία. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὸ Νότιον μέρος τῆς Ἀσίας· ἡ Γαλλία προσπαθεῖ νὰ ἐξευγενίσῃ τοὺς βαρβάρους λέγει καὶ ἀνάγκη νὰ κτίσῃ ἐκεῖ σχολεῖα νὰ τοὺς διδάξῃ. Ἡ Πορτογαλλία ἀνάγκη νὰ πολιτεύσῃ μερικὰς νήσους εἰς τὰς ἄρκιας, δὲν ἔφθασαν ἀκόμη τὰ φῶτα. Μετ' ὀλίγον ἰσως, μετὰ τὸν ἴδιον φετφάν εἰς τὸ χέρι ἡ Εὐρώπη θὰ εἴπῃ πάλιν τῇ Τουρκίᾳ, «Τὴν Τρίπολιν τὴν ἐλησμόνησας, δὲν ἀνήκει πλέον εἰς σέ.» Καὶ τοιοῦτοτρόπως τὸ γλυχυμαλίκκι ἐξακολουθεῖ μετὰ τὰ σωτὰ του. Καλὰ νὰ πάθῃ ὄμως. Ὅταν βγάλῃ τις ἕνα νόμον πρέπει πρῶτον νὰ σκέπτεται ἐν εὐχαριστήται νὰ τὸν ἐφαρμόσῃ πᾶνω του, καὶ ἂν ἐφαρμόζῃται καλὰ, καὶ τότε νὰ τὸν θεωρῇ ὡς νόμον. Μὰ θὰ μὲ πῆτε ὅτι «ἔκαμεν ἡ Τουρκία ἕνα τοιοῦτον νόμον μὰ ἰδοὺ ὅτι δὲν τὸν ἐφήμωσε ποτέ.» Ναι, ἀλλ' εἴπεται νὰ σκεφθῇ ὅτι πιθανὸν ἔστι νόμος αὐτὸς νὰ πέσῃ εἰς τὰ χέρια τῶν Εὐρωπαίων, καθὼς τὸρα τῶν Ἀγγλῶν π. χ. καὶ ὅτι θὰ κάψωσι μετὰ αὐτὸν τὸν λαόν, καὶ ἔπρεπε νὰ τὸν ἀφανίσῃ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Δὲν τὸ ἔκαμε τοῦτο, ἀς ὑποφέρῃ τώρα.

Ἡ Ἀγγλία, τὰ μάθετε βέβαια, ἐκτὸς τῆς τρομερᾶς αὐτῆς ἐκστρατείας κατὰ τοῦ Μαχδῆ ἢ ὁποία τῆς ἐκούσισε πολλὰ καὶ ἀκόμη νὰ δοῦμεν πόσα θὰ τῆς κουστίσῃ, καὶ ἢ ὁποία θὰ ἀρχίσῃ πάλιν τὸν ἐρχόμενον Ὀκτώβριον πλέον, ἔχει τὸρα μερικὰ στανάματα εἰς τὸ Ἀφγανιστάν τὸ ὅποιον εἶνε μεσοτοιχὸν μεταξὺ τῶν Ἰνδικῶν κτήσεις τῆς καὶ τῆς Ρωσίας. Φαίνεται ὅτι τὸ δακτυλίδι τοῦ Κοζίκου κατὶ ἀνακατῶναι ἐκεῖ μετὰ καὶ κατὶ θὰ ζεσπάσῃ.

ΦΥΓΑΗΝ ΜΙΓΑΗΝ.

Ἀξιότιμε Κύριε Φίσιςερ.

Σὲ παρακαλῶ κ' ἐγὼ κ' ἡ σκεύφια μου νὰ ξυπνήσῃς πλέον, νὰ τρίψῃς πρῶτα καλὰ τὰ μάτια σου κ' ἔπειτα νὰ τὰ νίψῃς, διὰ νὰ δυνήθῃς νὰ ἴδῃς καὶ νὰ πεισθῇς ὅτι εἰσὶ εἰς τὴν Κύπρον, εἰς τὴν Λεμησοῦν, καὶ ὅχι εἰς τὸ Λονδίνον, ἀλλ' οὔτε εἰς τὸ Ζουλόυ. Τὸ νὰ ἐμποδίσῃς τὸν κόσμον ἀπὸ τοῦ νὰ ρίψῃ χῶμα ἢ πέτρας διὰ 10—15 λεπτά ἐξ ἀνάγκης

εις δρόμους αποκέντρους διά να διορθώσῃ τὰ ὀσπήτια ἢ τοὺς τοίχους τοῦ, τούτο εἶνε Λουδινείσιμον, διότι νομίζει; ὅτι ἀπὸ τοιούτους δρόμους περνῶν κάθε ὥραν ἅμαζαι λερῶν, καὶ πιθανὸν νὰ σὲ κατηγορήσουσιν ὡς μὴ δραστήριον. Τὸ νὰ λαμβανῆς δὲ καὶ νὰ εἰσάγῃς μέτρα εἰς τὰ ὀσπήτια τοῦ ἑνὸς καὶ τ'ἄλλου τὰ ζῶα ὅσα εὐρίσκει μέτρα εἰς τοὺς δρόμους καὶ τὰ ὅποια στέκονται μόνον ὀλίγα λεπτά ἕως εὐἀραξισθῶσι καὶ πέρουν δρόμον, τούτο εἶνε Ζουλησιμον ἢ μᾶλλον Ἀντζουλήσιμον. Ἐπιπλέον σὲ παρακαλῶ καὶ θὰ ὀμῶς εὐρίσκειται εἰς Δεμησιόν τῆς ὁποίας οἱ κεντρικοὶ δρόμοι εἰς ἀνάγκης γεμίζουσι ζῶα διότι τὸ ἐμπόριόν τῆς εἶνε τοιοῦτον, καὶ δὲν δύνασαι νὰ τὸ καταργήσῃς, νὰ μὴ ἐμποδίζῃς ἅ ἐκείνους οἱ ἔποιοι καταγινόμενοι νὰ διορθώσουν τὸ ἐτοιμόρροπον ὀσπήτι των ἀφίνουσι ἐπιτινα κλιρὸν εἰς τὴν γωνίαν μάλιστα τῆς ὁδοῦ ποσὸν τι χωμάτων ἢ πετρῶν.

Φίλε Σαλπικτά! (ἐντεῦθεν).

Ἐρωτήσατε παρακαλοῦμεν τοὺς οἰκοδεσπότης ἐκείνους τῶν ὁποίων αἱ ἀξί: ὅτι μοι ὑπηρέτρια χύνουσι ἀκάθαρτα νερά ἐκ τῶν παραθύρων καὶ λούου. τοὺς διαβάτας, αὐτοὶ ἐκείνοι διδάσκουσι εἰς αὐτὰς τὴν εὐγένειαν αὐτὴν ἢ εἶνε γεωργικὴ των καὶ τὴν ἀναπτύσσουσι μόναι των οὐσαι πλησίον ἐκείνοις; Συγγαίρομεν ἀμφοτέρους δηλ. καὶ ὑπηρέτριας καὶ κυρίου ἐπὶ τῇ εὐγενείᾳ αὐτῇ καὶ ἀληθεῖ μεγαλοπρέπειᾳ τῇ ὑπαγορευούσῃ αὐτοῖς περιφρόνησιν πρὸς πάντα ἄλλον. Εὐχόμεθα δὲ νὰ διατηρήσωσιν ἀπαραμειωτον ἂν ἦνε ἡ δὴ τοιαύτη τὴν μεγαλοπρέπειαν αὐτὴν πρὸς τὸ νὰ περιφρονῶσι πάντοτε καὶ ὄχι νὰ περιφρονῶσιν ὡς ποτέ.

Νέος ὑπάλληλος τῆς Ἀστυνομίας σου.

Σ. Σ. ὦω! Πολὺ πάθος ἔχει ὁ νέος ὑπάλληλός μας θὰ τὸν ἔκαμαν φαίνεται πάπαν· ἀλλὰ ἔχει καὶ δίκαιον ἀδελφὸν πολὺ ὑπηρέτρια ἀδιαφοροῦσαι περὶ τῆς προσβολῆς ἢν προσενούσι τῇ οἰκίᾳ ἐν ἣ εὐρίσκουσι διὰ τοῦ τρόπου των τούτου, χύνουσι νερά ἐπὶ τῶν διαβατῶν καὶ χαχχανίζουσι κίβλας. Ἄς κρίνῃ ἑαυτὸς περὶ τῆς τοιαύτης διαγωγῆς.

Κύριε παπᾶ τῆς Ἀξίας! [δὲν λέγω τ' ὀνομά σου πρὸς τὸ παρόν.]

Ἀληθεῖς ὅτι, διότι ἐν πτωχῶν παιδι δὲν

εἶχε νὰ πληρώσῃ διδάκτρα ἐπῆγες καὶ ἐξήτει νὰ τὸ βγάλῃς ἀπὸ τὸ σχολεῖον, καὶ θὰ τὸ ἔκαμνες ἂν δὲν ἐδέχετο νὰ τὸ συνδράμῃ ὁ ξένοσ διδάσκαλός σας; Κύριε παπᾶ! ἂν τοῦτο ἀληθεῖς θὰ σὲ δημοσιεύσω εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ νὰ ἀποδείξω ὅτι σύμφωνα μὲ τὰς διδάχας τοῦ Εὐαγγελίου τὸ ὅποσον καθ' ἐκάστην ἀναγινώσκεις δὲν εἶσαι ἄξιος διὰ παπᾶ. Ταῦτα λοιπὸν πρὸς τὸ παρόν.

Εἰ; Ὁθωμανὸς καὶ ὑπάλληλος μάλιστα τῆς Κυβερνήσεως; ἐνταῦθα ὑπῆγε ν' ἀγοράστῃ πασμάν ἀπὸ κατάστημά τι καὶ μαζὴ μὲ τὰς 14 τοῦ ἡγόρατεν, ἔκλειψεν ἄλλας 24. Ὁ Κύριος τοῦ Καταστήματος ἀφοῦ τὸν ἠρώτησεν ἂν κατὰ λάθος τὸν ἐσοῦφρωσεν ὁ καλός μας; ὑπάλληλος προσεβλήθη, καὶ "κύριε—τὸν λέγει—πρόσεξε μὴ μὲ ὑβρίζεις, διότι εἶμαι ὑπάλληλος τῆς Κυβερνήσεως; καλόν. Τρέχει ἔωπίσω του καὶ τὸν συνέλαβε δίδοντα τὸ κλαπέν μέρος τοῦ ὑφάσματος εἰς τινα γυναῖκα. Πῶς σὰς φαίνεται τοῦτο; Ἄ! προσέξατε ὁμοῦ! σιωπὴν! διότι προσβάλλεται ὁ ὑπάλληλος τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ καιροὶ κατὰ τοὺς ὁποίους ζῶμεν εἶνε ἀρκετὰ παράξενοι. Ὁθωμανὸς τις ἐν τῇ ἀγορᾷ Ἀάρνακος ἐκράτει προχθὲς δύο χοίρους, μητέρα καὶ παιδί, καὶ ἐξήτει ἀγοραττάς. Τὸ νὰ μὴ λιθοβοληθῇ ἀπὸ τοὺς ἁποθνήσκουσ τοῦ ἐθεωρήθη ὑπὸ πολλῶν ὡς σημεῖον προόδου.

Κύριοι Π. καὶ Κ. ψάλλται ἐνορίκας τινὸς τῶν Βαρωσιῶν.

Τί ἐπάθετε ἀδελφεὲ καὶ ἐνομιτάτε ὅτι τὰ ἀναλογεῖα καὶ τὰ μανουκία τὰβαλαν μὲς εἰς τὰς Ἐκκλησίας διὰ νὰ τὰ μεταχειρίζονται οἱ ψάλλται ἐναντίον τῶν κεφαλῶν των; Ἐὰν εἴτετε ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ Ἐξαποστειλάρου ἐπρεπε νὰ ζητήσητε τὴν γνώμην κανενὸς ἄλλου ἢ τοῦ ἱερέως, καὶ ὄχι τῶν μανουκίων. Καὶ πέτε μου παρακαλῶ ἂν οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ἀπεφάσιζαν νὰ γυρίουν ἐκείνοι πάνω σας τὰ ἀναλογεῖα καὶ τὰ μανουκία, δὲν ἠθέλατε νὰ χάσετε ὄχι μόνον τὸ ἐξαποστειλάριον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἦχον καὶ τὸ ψαλτήρι καὶ αὐτὸ τὸ φέρι σας ἀκόμη; Ἐντροπή! Ἐντροπή! ὁ φωνακλᾶς.

Ὁ Χ' Γ. ἀπὸ Ἀσγάταν ἡγόρασεν ἐν σηκότῃ προβάτου ἀπὸ τὸν Κ. Χ. Π. ἀπὸ Καλοβασὸν ἀντὶ 4 γρόσιας, τὰ ὅποια ἠρνήθη νὰ πληρώσῃ, ὁ δὲ Χ. Π. τὸν ἐνήγαγεν εἰς τὸ κωμικεῖον Λευκάρων. Ἐκεῖ ὤρκισθη ὅτι δὲν ἔλαβε τοιοῦτο, ἐπειδὴ δὲ ἐπρόκειτο νὰ τὸ μχοτυρήσῃ ὁ πωλητῆς, ἢ ναγκασθῇ νὰ τὸν δώσῃ 4 μετζίτια. Ἰδοῦ

τί παθαίνουν μερικοὶ φιλάργυροι· θέλουσι νὰ φάν μικρὸν ποσὸν καὶ ἀναγκάζονται ἔπειτα νὰ δώσουν μέγαλον· καθὼς τὸν ἀνωτέρω κύριον ὁ ἔποιος ἡγόρασεν ἐν σηκότῃ ἀντὶ 4 μετζίτιων. Π. Χ. Δ.

Φίλε Σαλπικτά!

Ἀφήσαμεν νὰ παρέλθῃ κάτι ἄξιον δημοσιεύσεως. Οἱ ἱερεῖς τοῦ χωρίου Ἀραδῆπου ἠρνήθησαν νὰ βαπτίσωσι παιδίον τοῦ ὁποίου ὁ πατὴρ ἐχρεώσεται δύο γρόσια δι' ἀγιασμὸν τῆς 1ης τοῦ μηνὸς, καὶ τοῦτο ἀφοῦ ἔγειναν ὄλα ἐν τῷ ναῷ ἔτομα καὶ ἦσαν καὶ οἱ ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου προσκεκλημένοι· καὶ ἐνῶ ἡ γυνὴ ὁ ἀνάδοχος νὰ δώσῃ τὰ 2 γρόσια ἐκείνοι πάλιν ἐπέμενον νὰ τὰ λάβωσι εἰς τὸ χέρι καὶ ἔπειτα νὰ βαπτίσουν. Δυσπαρεστηθέντες ἐπὶ τούτῳ ἀπαντες ἔφυγον καὶ ἐβάπτισαν τὸ παιδίον εἰς ἄλλην Ἐκκλησίαν. Ὁ τρόπος των οὗτος δυσπρεπὴς τὸσον ὅστε ἄλλην ἡμέραν ἐν αὐτῇ τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς τῶν ἐκκλησιαζόμενων ἠθέλησε νὰ ἀρπάσῃ τὸν δίσκον τὸν ὁποῖον ὁ ἱερεὺς περιέφερον· οὗτος δὲ ἀντὶ νὰ ἡσυχάσῃ ὡς ἱερεὺς διὰ νὰ μὴ μεγαλώσῃ τὸ ζῆλον ἐκολάφισεν ἰσχυρῶς ἐκείνον, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἂν ἀκαρεῖ μετεβλήθη ἡ Ἐκκλησία τῆς ὁποίας ἔκλεισαν καὶ τὰς θύρας εἰς πεδῖον μάχης καὶ πολέμου. Φαντασθῆτε τὸν θόρυβον καὶ τὸ κακὸν τὸ ὅποιον ἐγένετο μέσα εἰς τὸν ναὸν ἐκ τῆς ἀπερισκέψιας, ἀυθαδείας καὶ βαρβαρότητος τῶν ἱερέων.

Φ. Α. Δ.

Καθὰ μανθάνουμεν τὸ ἐν Ἀμμοχώστῃ συνεδρίασιν Κακυργιοδικεῖον κατὰ τὴν 6 Μαρτ. ε.ν. κατεδίκασε τὸν μὲν Πλάτωνα Χριστοφάκη Ναζιρην Μεσαορίας εἰς 10 ἐτῶν φυλάκισιν, τὸν δὲ Ἰωάννην Παπᾶν, Βοηθὸν Ἐπόπτου τῶν προσαδῶν εἰς 5 ἐτῶν περιορισμὸν ἐντὸς τοῦ φρουρίου ἐπὶ σφετερισμῶ, καὶ τὸν Χρ. Κυρμιτῆν, Εἰσπράκτορα εἰς 2 ἐτῶν φυλάκισιν ἐπὶ καταχρῆσει. Ἀδύρην ἀρχεται τῶν ἐργασιῶν του καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ.

Ἐν Λεμησιῶ 13 Φεβρουαρίου 1885.

Φίλε Συντάκτα!

Πολλὰ πολλάκις ὑπὸ πολλῶν εἰκότως ἐξετοξεύθησαν κατηγορίαι κατὰ τοῦ ἐν Βηρητῷ Ἀμερικανοῦ Σχολεῖου. Ὁ ἐκ Κηρυεῖας ὁμοῦς διὰ τῆς "Φωνῆς τῆς Κύπρου" σχετικὸν ἀρθροῖδιον ἐσχάτως δημοσιεύσας ἐπιτρέψάτω μοι εἰπεῖν, ὅτι ἀδίκως ὡς μὴ ὠφέλε, κατέγνω αὐτοῦ, ὡς δῆθεν ὑπ' ἀγροίκων Ἀμερικανῶν διευθυνόμενου.

Ὁφείλομεν χάριν ἀληθείας νὰ ἀμολογῇ

σωμεν, ότι τὸ ἐν λόγῳ Σχολεῖον διευθύνεται ὑπ' ἀνδρὸς τροφίμου τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἀξιο λόγων ἐπιστημονικῶν φυτωρίων καὶ ἐξόχοις ὄντως προτερήμασι περριχισμένου· τῶν δὲ πρόσοντων τούτων προεξέρχεται ἀπρὸς ἀλλοῦ καλωσύνη, δι' ὃρον ὅπερ τοσοῦτον δαψιλῶς ἢ φύσει αὐτῷ ἐχρηστάτο. Ἡ μεγάλη αὐτοῦ φερότης, τὸ εἰσροσῆγορον τοῦ χαρκακῆρος καὶ οἱ μετ' ἐχρῆστοί του τρόποι καταθέλγουσιν ἐν γίνεαι πάντα αὐτῷ μὴ προσιπελίζοντα. μὴ ἐξαιρουμένων οὐδ' αὐτῶν τῶν κατὰ καιροῦ αὐτοῦ σπουδαζόντων, ὡς πᾶς ἀμερόληπτος δύναται νὰ βολογήσῃ. Προσθετέον ὅμως, ὅτι οἱ ἐκαστοὶ τὰ σχολεῖον τοῦτο κατηγρῶντες· ἄλλως τε καὶ ἐπὶ κκοδιευθύνει οὐ δαμῶς ψεύδονται, διότι ἡ τεραστία τοῦ διευθυντοῦ ἀδράνεια καὶ ἡ μεγάλη καλωσύνη, ἦν ἡμεῖς μαθεῖς Ἀραβες καὶ τὸ πνεῦμα πεφοσκωμένοι νεαροὶ Ἀμερικανοὶ διδάσκαλοι ἀναιδῶς καταχρῶνται, καθιστῶσιν αὐτὸν, οὕτως εἰπεῖν, ἐρμῆιον τῆς τε ἀνοησίας καὶ τῆς ἀειποτε ὑπὸ τῶν δυτῆων Ἀράβων μαθητῶν, ἀλλ' οὐδέποτε ὑπὸ Ἑλλήνων τοιοῦτων, ἀνεχομένῃς προπετιῶς καὶ ἀπότομότητος τῶν τοιοῦτων διδασκάλων, οἵτινες καθ' ἐκάστην σχολὸν γίνονται παραίτιοι τῆς ἀποπομπῆς ἢ τῆς αὐτομάτου ἀποχωρήσεως μαθητῶν μὴ ὑπεικόντων εἰς τὰς παραδόξους ἐκείνων θελήσεις καὶ συνεχῶς διχδραμακτίσεως παρατραγωδῶν.

Ὅτιον δ' ἀφορᾷ τὸ περὶ προσηλυτισμοῦ, καθ' οὐ οὐδεὶς τῶν ἄξει ταῦδε κατηγορῶν δὲν ἐστρεψα τὰ ἐαυτοῦ βεῖλη, εἶνε μὲν ἀληθές· ὅτι ἐκυριώτερος τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς σκοπὸς εἶνε τὸ προσηλυτίζεῖν πάντα προσερχόμενον ἀνευ διακρίσεως φυλῆς ἢ θρησκευματος· πλὴν ὅμως, ὡς ἐνόησα, ἐπὶ δύο ἔτη αὐτοῦ διατρίψας, οὐδὲ ὡς τολμῶσι νὰ προταίνωσιν εἰς Ἑλλήνας ἔστω καὶ μικρᾶς ἡλικίας, ὅπως ἀσπασθῆ τῆς θρησκευτικῆς τῶν ἀρχᾶς, ἄτε μὴ ἀγνοοῦντες ἐποίων κισθημάτων ἐμφορῶνται οἱ Ἕλληνες, καθ' ἕσπον μάλιστα πλειστάκις δαθείσης ἀφορμῆς, διετράνωσαν αὐτὰ οὐ μόνον ἐνώπιον τῶν πεφορτωμένων ἐκείνων διδασκαλίσκων, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ διευθυντοῦ. Τούτου δ' ἐνεκεν ἡ ἀκἀθεκτες τούτων προσηλυτικῆς ὁμῆς, ἡ ἐπὶ τῶν πολυπληθῶν Ἀράβων μεγάλῃς ἐπιδρῶσα, παντάπασιν συττέλλεται ἀπέναντι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐλαττοῦ Ἑλλήνου. Ὅτι δὲ μικρᾶς ἡλικίας παῖδες μὴ ἀποπερατοῦντες τὰ ἐν Κύπρῳ τοῦλάχιστον διδασκόμενα Ἑλληνικὰ μαθήματα, ἀλλὰ προῶως ἀποτελλόμενοι εἰς τὸ περὶ οὐ ὁ λόγος Ἀγγλικὸν σχολεῖον πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης, δὲν ἀποκοιμίζουσι κροποῖς ἀνταποκρινομένους πρὸς αἰς οἱ γονεῖς αὐτῶν ὑφίστανται δαπάναις, τυγχάνει ἐκτὸς πλῆθους ἀμυθηθῆσαι, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι μὴ γνωρίζοντες ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν, πλείοντες δασὲς ἀπαν

τῶν δυτῶν ὡς ἐκ τῆς ἀώρου αὐτῶν ἡλικίας, ἀγνοοῦσι τὸ συμφέρον τῶν καὶ ἀμελοῦντες τῶν σχολικῶν τῶν καθηκόντων, παραδίδονται εἰς παιγνίδια [μηδενὸς ἀνκλαμῶντος· νὰ περιουρίτη καὶ καθυποβλήῃ αὐτοῦ εἰς τὰ καθηκόντα τῶν, διότι τοῦτο ἀντιβάνει εἰς τὸν τοῦ σχολεῖου ἐκείνου κανονισμῶν] εἰς μάτην οὕτω δαπνωῶντες τὸν πολυτιμώτατον αὐτῶν καιρὸν, ὅτις ἄλλως ἢ δύνατο ἐξαίρετα νὰ χρησιμοποιηθῆ. Νέοι δὲ πάλιν τελειοφῶνται τῶν ἐν Κύπρῳ Σχολαρχείων, ἵνα πῶς ὠφεληθῶσιν, ἀνάγκη ὡς ἐκ τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων τῆς σχολῆς ἐλλείψεων, νὰ ἐγκύψωσιν εἰς ὑπερβολικὴν μελέτην καὶ κοπιᾶσῃ πολὺ πλέον τοῦ δέοντος· ὥστε εὐχῆ· ἐργον θῆ ἦε, ἀν οἱ τῶν Κυπρίων νέων ἐπιθυμοῦντες νὰ σπουδάζωσι τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν κατέρευγον εἰς σχολεῖα τελειότερον καὶ σιοπιμώτερον κατηρτισμένα.

N. Π.

Ὁ Ἰτερος Φίλος τοῦ Στρατηγοῦ Cesnola.

(συνέχεια)

Εἶνε περιττὸν φρονῶ νὰ πείσωμεν τὸν Ρίχτερ, καταγινόμενον εἰς παλαιοντολογικὰ καὶ ἀρχαιολογικὰ μελέτας μόνον, ὅτι ἡ Ἐφημερίς des plus illustres Contemporains ἔχει ἀφιερῶσει πᾶσιν σελίδας περὶ τοῦ Λουδοβίκου δὲ Σαυνόλα. Ὁ Ρίχτερ γνωρίζει μόνον τὸν "Ἐσπερον" εἰς ὃν ἔγραψε τὰ περὶ τῆς τροπαιοφόρου Ἀθηνᾶς, νομίμα· τοιαύτην τὸ ἐπὶ στρατιωτικῷ πῆλον ἀνάγλυρον (!) ἀμῆθειαν ἦν ἠλεγξεν ὁ ἐν Ἀθῆναις κύριος Λάμπρος, ὁ δὲ Ρίχτερ ἠναγκάσθη νὰ γράψῃ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀπαντήσῃ "ὡς πρὸς τὸ μέγα λάθος" εἰς ὅπερ ἔγῳ διὰ τὸ ἀνάγλυρον τῆς Ἀθηνᾶς· ὅπερ ἐπεσα καὶ τὸ ὅποσον ἐδιόρθωσεν ὁ κύριος Μ. Π. Λάμπρος· ἐν Ἀθῆναις, θὰ γράψω ἄλλοτε ἐν ἐκτάσει."

Πότε;

"Ἄλλοτε θὰ καταχωρήσω ὅσα ἔτερος ἐν Κάλλῃ ἀρχαιολόγος ἔγραψε περὶ Ρίχτερ χαρκακῆσιαντος ὡς Ἀρροδίτην τὸ ἦδη ἐν Βιέννῃ ἀγαλμα ῥυχατρός βρασιλέως· τινος ἐν Κύπρῳ, ἀγαλμα ὅπερ ἀνεσκάφη τὸ 1880 ἐν Ἀρνακί νομίζω, εὑρίσκειται δ' ἐκτὸς τῆς Κύπρου καὶ αὐστηρότατα κρατεῖται μυτικὸν τ' ὄνομα τοῦ πωλητοῦ ὅπερ ἐλπίζω νὰ μάθω. Καθῆκον σπουδαζόντων ἔχουσιν ἢ τε Κυβερνήσεις, οἱ προϊστάμενοι τοῦ Μουσείου καὶ αὐτοὶ οἱ ἀντιπρόσωποι νὰ ἐνεργήσωσι τὰ εἰκότα πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ κλέπτου· Ἀλλὰ καὶ οἱ μεγαλειότεροι ἀρχαιολόγοι, λέγει ὁ Ρίχτερ, εἰς ἐπιστολῆν τινα, ἀπατῶνται ἀπᾶσα βρασία καὶ πλῆθος τοιαύτα· Πλὴν τότε εἰ παθεῖν οἱ μικροὶ ἀρχαιολόγοι; Ἐν τούτοις ποῖα τὰ διπλώματα τοῦ Ρίχτερ

δῶ; αὐτοχειροτονῆ ἐκυτὸν ἔστω καὶ μικρὸν ἀρχαιολόγον; διατί δὲν δέχεται τὸν ἀγῶνα δὲ τῷ προταίνει ὁ Θεοχάρης;

Μετριοπαθῆς φίλος τοῦ κ. Σαυνόλα ἀκούω ποτὲ τὸν Ρίχτερ λαλοῦντα ἀνοησίας καὶ κακᾶς πληροφροῦς περὶ Κουρίου, καὶ τῶν ἐκεῖ ἀνατκαρῶν τοῦ κ. Σαυνόλα, τῷ ἐπρότεινε νὰ γράψῃ ὅσα λέγει περὶ Κουρίου, νὰ δώτῃ αὐτῷ αὐτὰ ἵνα τὰ πέμψῃ τῷ κ. Σαυνόλα καὶ μετὴν περὶ αὐτῶν ἐκθεσιν τοῦ Στρατηγοῦ, νὰ τὰ πέμψῃ εἰς Ἀθήνας, ἀνευ τινὸς ἐξόδου, πρὸς τοὺς ἀρχαιολόγους ἵν' ἀποφραθῶσιν. Ὁ Ρίχτερ ἐδέχθη μετὰ φανερᾶς στενοχωρίας τὴν πρότασιν, δὲν ἐφάνη ὅμως πλέον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προτεινοντος, καταδεικνύων τὴν ἀμῆθειαν του καὶ θέλων ὅσον τὸ δυνατόν μακρότερον χρόνον νὰ λογιζεται ἔστω καὶ μικρὸς ἀρχαιολόγος, καὶ ἄξιος ν' ἀντιτάσσηται εἰσέτι πρὸς τὸν κ. Σαυνόλα, καθόσον ἡ ἐξ Ἀθηνῶν ἀπάντησις θὰ ἦτο θεβκίως ὡς ἡ τοῦ κ. Λάμπρου.

Κατόπιν ὁ μικρὸς τὸ δέμας, ἀλλ' οὐ μαχητῆς Ρίχτερ, ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ ὑπερκαπίσαντος τὸν ἀπόστα Στρατηγοῦ, Ταγματάρχην ἢ στρατιώτην φίλου, καὶ καλεῖ αὐτὸν ἐν τέλει νὰ ὑπάγουν εἰς Κούριον ὡς καὶ τὸν κ. Παλαιολόγον οἵτινες οὐδὲ γὰρ ἀπὸ ἀπὸ ἀρχαιολογικὰ ἐννοοῦν. Ἀλλ' ἀφοῦ θησαυροφυλακίον τοῦ ναοῦ δὲν ὑπάρχη πλέον, κατὰ τοὺς ἰσχυρισμούς δὲ τοῦ ἰδίου Ρίχτερ μῆτε ὑπῆρχε ποῖος εἶνε ὁ λόγος τῆς προσκλήσεως τοῦ Ρίχτερ;

(ἀκολουθεῖ)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.
(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα 162 τὸ γομκρ.
Συνήθη 150—155
Ρακὴ 19 βαθμ. ἢ ὀκὰ 75 παρ.
Σταφίδα 37 ,,

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)
ὁ αἶτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 18—20.
ἡ κριθή ,, [16 ὀκ.] 10—12.

Λύσις τοῦ 51 αἰνίγματος.
Κόμησις—κόμη
Αὐτὴρ ὁ Ε. Π.

Αἶνιγμα 52

Μὲ τὴ ζώνη μου ἔς τὴ μέση
σὰν σὲ πιάσω σὲ πεθαίνω
Σὰν τὴ βγάλω καὶ μ' ἀκούσης
νὰ πεθαίνης σ' ἀνχοτένω.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.